

Cu Făt-Frumos și Mihai Eminescu

Eminescu e viu în sufletele noastre. E fântâna fără de care nu se poate. Cu prețul nici unei suferinți nu a renunțat la locul sacru, axial pentru toți românii, dacii noștri de dintotdeauna. Nici cu prețul vieții. A suferit pînă la capăt, în anii de martiraj, pînă în ceasul asasinării. A reușit. Drumul pînă la Zalmoxe și de la Zalmoxe la Iisus e deschis. Calea de la revelația dintâi, la revelația prin Cuvântul Întrupat. Eminescu este purtător de continuitate și ascensiune. Să ne bucurăm așa cum se cuvine. Făt-Frumos, creștinul zalmoxian, a reușit. Mihai Eminescu, creștinul nou testamentar, a reușit. Sunt pe-un picior de plai, pe-o gură de rai. Biruitori pe golgotele românești. Că mulți sfinți avem, martirizați. Și a venit Eminescu și toți îl încadrară cu scuturile suferinței lor, strălucind de lumină. Născuți de dorul după veșnicie. Sărut mâna Mihai Eminescu și binecuvîntă poporul român.

Gheorghe Gavrilă Copil